

קוֹנְטֵרַס

נְשׂוּאֵיִן מִצְלָחִים

יִוְרָה יַעֲצוֹת וּדְרָכִים וּנְתִיבוֹת חֲדָשׁוֹת אֵיךְ לְהַצְלִיחַ
בְּחַיֵּי נְשׂוּאֵיִן, וְיַחֲזִיחַ בְּפָנֵי הַזּוּג יַחַד חַיִּים מְאֻשְׁרִים
כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם.

*

בְּנוֵי וּמִסֵּד עַל-פִּי הַבְּרִי
רַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹרֶךְ הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן
בוֹצֵינָא קַדִּישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבֵּנוּ
רַבִּי נְחֶמְאן מִבְּרֵסְלָב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ.

וְעַל-פִּי הַבְּרִי תִלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ
הַקְּדוֹשׁ, אֹרֶךְ נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רֵז לֹא אָנִים לִיָּה
רַבִּי נְתָן מִבְּרֵסְלָב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ,

וּמִשְׁלָב בְּפֶסוּקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, פְּתוּבִים וּמְאֻמְרֵי
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מְגֻמְרָא וּמְדַרְשֵׁים וְזֵהר הַקְּדוֹשׁ.

*

הוֹבָא לְרִפּוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֵסְלָב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

מוֹהֲרָא"ש נ"י אָמַר, שְׁבַדוֹר הַזֶּה אָנוּ
רוֹאִים כָּל-כֶּף הַרְבֵּה גִטִּין, רַחֲמָנָא לְצַלָן,
וְהַזּוּגוֹת נִפְרָדִים אֶחָד מֵהַשְּׁנַי, כָּל זֶה בָּא
מִחֲמַת שְׁלֹא הִתְחַתְּנוּ לְשֵׁם שָׁמַיִם, אֲלֵא
לְשֵׁם תְּאוּהָ, רַחֲמָנָא לְצַלָן, כִּי אִם הָיָה הַזּוּג
מִתְחַתֵּן רַק לְשֵׁם שָׁמַיִם, כִּי הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא זִנְגָם יַחַד, וְהָיָה יוֹדְעִים בּוֹדְאוֹת
מִחֲלָטָה, כִּי אֵין בְּלִעְדֵּיּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְאִם
כָּבֵר הִתְחַתְּנוּ, בּוֹדְאֵי זֶהוּ מִמְּנוּ יִתְבָּרֵךְ,
שְׁזַמְנָם יַחַד, אָז דִּיקָא יִזְכּוּ בְּנֵי הַזּוּג לְהִיּוֹת
הֵכִי מְאֻשְׁרִים, וְנִשְׂוֵאֵיהֶם יִהְיוּ מְצַלְחִים.
(אֲמַרֵי-מוֹהֲרָא"ש, חֵלֶק ב', סִימָן תרנ"ד)

קוֹנְטָרַס

נְשׂוּאֵיִן מִצְלָחִים

.א.

בְּנֵי וּבְנוֹתַי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי
הַהֲצִלָּחָה הַכִּי גְדוֹלָה בְּנְשׂוּאֵיִן הִיא רַק
כְּשֶׁמְתַנְהֲגִים עַל-פִּי הַתּוֹרָה, כִּי הַתּוֹרָה הִיא
חֻכְמָתוֹ יְתִבְרַךְ, וּכְשֶׁאָדָם מְצִיַת לַתּוֹרָה, הוּא מְצִיַת
לְהִקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּכְשֶׁהוּא מְצִיַת לְהִקְדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, הוּא נִכְלָל לְגַמְרֵי בְּאֵיִן סוּף בְּרוּךְ הוּא,
כִּי הִקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְהַתּוֹרָה הֵם אֶחָד, וּכְשֶׁאָדָם
מְצִיַת לְהַתּוֹרָה, גַּם הוּא נִכְלָל בְּאֶחָד, וּבְאֶחָד אֵיִן
שׁוּם חֲסָרוֹן, חֲסָרוֹן שֵׁיף רַק בְּנִפְרָד, אֲבָל תִּכְפֹּף-
וּמָיִד כְּשֶׁמְחַזְיָקִים בְּאֶחָד שְׂמָה לֹא שֵׁיף שׁוּם פְּרוּד,
וְלִכֵּן אִם הַנְּשׂוּאֵיִן הֵם עַל-פִּי הַתּוֹרָה שֶׁהִיא

חכמתו יתברך, אז אין שום פרוודים. ולכן גם בני הזוג שמתנהגים על-פי התורה, אף פעם לא יהיו נפרדים, ולכן מי שרוצה לזכות ל"נשואין מצלחים", עליו ללמד את יסודות התורה והלכותיה, אשר שכימים לחיי הנשואין בינו לבינה ובינה לבינו, וצריך ללמד הרבה את ההלכות, כי אם אין לומדים את ההלכות השכיכות לנשואין, אזי נכשלים, חס ושלום, באסורי כריתות, שהוא האסור החמור ביותר, עד כדי כך שנכרתת נשמתו משרשה, חס ושלום, והכל תלוי אם מקיים את ההלכות. ולכן חוב גדול לכל זוג צעיר להזהר מאוד מאוד ללמד את ההלכות התלויות בנשואין, ועל-ידי כך יהיו להם נשואין מאשרים.

ב.

צריך שתדע, אהובי, בני, כל ההקדמה הזו שהקדמתי לך, אשר בהכרח ל"נשואין מצלחים" ומאשרים, ללמד את ההלכות השכיכות לזוג צעיר, אל תחשב שבאתי לשכנע אותך שתלמד את ההלכות סתם, כדי שתדע אותן, על-כן אמר זאת, אלא ההכרח לומר לך, שאם אין מקימים את

ההלכות בשלחן ערוך השיכות לדיני נשואין, לבסוף נעשית שנאה ופרוד בין הזוג. לזאת אל תהיה בטלן, אלא תלמד לבד את ההלכות, וכן תלמד עם מורה דרך את ההלכות, ותשתדל ללכת אל שעור שלומדים את ההלכות האלו, ודיקא על-ידי-זה תזכה ל"נשואין מצלחים", כי חיי הנשואין של בר ישראל אינם כחיי נשואין של גויי הארצות ואמות העולם, או כחיות יער, אלא חיים עליונים, חיים קדושים, חיים מקשרים אל הקדוש-ברוך-הוא, כי האדם נדמה לקונו, וכמו שאצלו יתברך הכל אחד, כי הוא יתברך אחד ואין בלעדיו אחד, כי אצל הקדוש-ברוך-הוא אין שום פרודים, הכל זה אחד, אחדות אחת, כך בין נשמות ישראל הכל אחד, כי כלם משלבים ומחברים עם האחד יחידו של עולם, ולכן "נשואין מצלחים" הם כשחי עם אשתו באחדות אחת, באהבה ובהבנה הדדית, ואחד מכבד את השני, ורק כך מצליחים בנשואין, אבל אם חס וחסלה, רוצים להשתלט אחד על השני, או להכניע או להשפיל אחד את השני, כך יש כשלון בנשואין. לזאת ראה ותבין ותשפיל, אהובי, בני היקר, אשר היסוד בחיי "נשואין מצלחים" הוא

בְּלִמּוּד הַהֲלָכָה שְׁשִׁיכֶת לְחַיֵּי נִשְׂוֵאִין, וְלֹא הַמְדָרֶשׁ
 הוּא הָעֵקֶר אֲלֵא הַמַּעֲשֶׂה (אבות א, יז), שְׁצָרִיכִים
 לְקַיֵּם אֶת כָּל מֵה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים, עַד
 הַהֲלָכָה בַּשְּׁלֶחַן עָרוּף, וְאִם נִפְרָדִים, חֵס וְשָׁלוֹם,
 מִהֲלָכָה בַּשְּׁלֶחַן עָרוּף, תִּדְעַ שְׁלִבְסוּף יִהְיֶה לָךְ
 כְּשֶׁלּוֹן בְּנִשְׂוֵאִין. לְזֹאת רְאֵה מְאֹד מְאֹד לְלַמַּד
 בְּעֶצְמְךָ אֶת הַהֲלָכוֹת, וְלַחְזוֹר עֲלֵיהֶן פְּעָמִים אִין
 מְסֻפָּר, וְכֵן תִּלְמַד עִם מוֹרֵה-דָרֶךְ אֶת הַהֲלָכוֹת
 הָאֵלֶּה, כִּי הֵן הַלְכוֹת חֲמוּרוֹת מְאֹד מְאֹד, וְאִם
 תִּצְיִת אוֹתִי וְתִלְמַד אוֹתָן, וְתִתְנַהֵג בְּדָרֶךְ אֶרֶץ
 וּבְצַנִּיעוֹת גְּדוּלָה, אֲזִי תִשְׁרָה בֵּינֵיכֶם אֶהְיֶה גְּדוּלָה,
 וְאִף פַּעַם לֹא יִהְיוּ בֵּינֵיכֶם וּכְוָחִים, וְתַחֲיוּ חַיֵּי
 נִשְׂוֵאִין מְצֻלְחִים.

ג.

בְּנֵי ! טַבַּע שֶׁל אָדָם הוּא שְׁרוּצָה לְהִשְׁתַּלֵּט עַל
 זוּלָתוֹ, וְעַל מִי הוּא יָכוֹל לְהִשְׁתַּלֵּט יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר עַל
 אֲשֶׁתּוֹ? ! כִּי נִדְמָה לוֹ מֵאַחַר שֶׁהִתְחַתֵּן עִמָּה בְּחֻפָּה
 וְקַדוּשִׁין, וְהִיא נִכְנָסָה בְּרִשּׁוֹתּוֹ, אֲזִי הוּא יָכוֹל כְּכֹר
 לְהִיּוֹת בְּעַל-הַבַּיִת, וְלְהַגִּיד לָהּ דְּעוֹת, וְלְהִשְׁתַּלֵּט
 עָלֶיהָ וְלַתֵּת לָהּ פְּקָדוֹת, וּמִכָּל שֶׁכֵּן כְּשֵׁי שׁ בּוֹ מְדוּת

גרועות ומגנות, והוא רוצה להשתלט עליה, על-ידי השפלות שמשפיל אותה, ומבזה אותה, ומשתדל להכניע אותה בכל מיני דרכים מוזרות ומגנות של קללות ועלבונות — את לא שוה לשום דבר, וכדומה כל מיני בטויים חריפים. תדע לך, מלבד אשר העון הזה הוא עון חמור מאד כמו הלבנת פנים לחברו, והקדוש-ברוך-הוא מאד מאד מקפיד כשאדם מצער את אשתו, כי אמרו חכמינו הקדושים: מתוך שדמעתה מצויה אונאתה קרוכה, כי אסור לפגוע בכבוד אשתו בשום פנים ואפן, אלא צריכים לכבד וליקר את אשתו בכל מיני עצות ואפנים ודרכים ונסבות, ותמיד לחשב איך לכבד את אשתו, כי מי שזוכה לכבד את אשתו, זוכה לעשירות, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט): אוקירו לנשיכו כי היכי דתתערתו, תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו; כי עקר העשירות תלוי רק כפי הכבוד שמכבדים את האשה. ורואים על-פירוב יש בני-אדם שסובלים עניות גדולה ברוחניות ובגשמיות, בגשמיות — אין להם פרנסה והם מסבבים בחובות, וכל זה בא מפני שלא מכבדים את נשותיהם, כי ברגע שהבעל מכבד את אשתו,

יְהִי מִבְּטַח שְׂתֵהִיָּה לוֹ פְּרִנָּסָה בְּשַׁפֵּעַ, כִּי הִקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹכֵן בְּתוֹךְ הַזּוּג הַזֶּה, כִּי בְּאִישׁ יֵשׁ י'
 וּבְאִשָּׁה יֵשׁ ה', וּבִיחַד הֵם י' ה', שֶׁהוּא שְׁמוֹ
 יִתְבָּרַךְ, וְהֵיכָן שְׁשֵׁמוֹ יִתְבָּרַךְ נִמְצָא, שְׁמָה הַבְּרָכָה
 מְצוּיָה, וְעַל-כֵּן אִם הַבַּעַל מְכַבֵּד אֶת אִשְׁתּוֹ, יְהִיָּה
 בְּטוֹחַ שְׂתֵהִיָּה לוֹ פְּרִנָּסָה בְּשַׁפֵּעַ, וְאִם חָס וְשָׁלוֹם,
 מְזַלְזֵל בְּאִשְׁתּוֹ, הוּא מוֹצִיא, חָס וְשָׁלוֹם, אֶת הִי'
 ה', הֵינּוּ אֶת הַשְּׂכִינָה מִתּוֹךְ בֵּיתוֹ, וְאִזּוֹ אֵין לָךְ
 עֲנִיּוֹת גְּדוּלָה מְזוּז, וּבְנֵי-אָדָם אֵינָם נִזְהָרִים בְּזֶה,
 וּבְשִׁבִיל זֶה הֵם סוֹבְלִים כָּל-כָּף הַרְבֵּה עֲנִיּוֹת, אֲכָל
 אִם תִּזְהַר בְּזֶה, אִזּוֹ תִרְאֶה אֵיךְ שֶׁתִּבְּא לָךְ הַצְּלָחָה
 רַבָּה. כִּי אֲפֹלוֹ אִם יְהִיָּה לָךְ פַּעַם אִיזָה עֲנִי אוֹ
 צְמָצוּם אוֹ קִטְנוּת, אֵף פַּעַם אַל תִּתְּפָרֵץ עַל אִשְׁתְּךָ,
 הִיא אֵינָה חֲיִבָּת לָךְ כְּלוּם, אֲדַרְבֵּה כָּל הַשְּׁפָעוֹת
 בָּאוֹת רַק מִמָּנָה, וְכֵן בְּרוּחַנִיּוֹת — עֵקֶר הָעֲשִׁירוֹת
 הוּא דִיקָא עַל-יַדֵי הָאִשָּׁה, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
 הִקְדוּשִׁים: לוֹמֵד תּוֹרָה בְּטְהָרָה נוֹשֵׂא אִשָּׁה,
 וְאַחַר-כֵּן לוֹמֵד תּוֹרָה, כִּי מָה שֶׁלּוֹמְדִים אַחַר
 הַחֲתָנָה זֶה אֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, אֲשֶׁר זֶה הַרְבֵּה יוֹתֵר
 מִמָּה שֶׁלּוֹמְדִים קֹדֶם הַחֲתָנָה, כִּי מְצוּה, וְגוֹף
 טָהוֹר נוֹשֵׂא אִשָּׁה וְלוֹ בָּנִים (פְּסָחִים קִיב:); וְאֵף
 שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים: רִיחִים עַל צְנֹאָרוֹ

וְנוֹשָׂא אִשָּׁה, זֶה הָיָה פַּעַם כְּשֶׁלֹּא הָיְתָה הַפְּקָרוֹת
וּפְרִיצוֹת וְנִהְמָה בְּדוֹר, אִזּוֹ הָיָה שִׁיף דְּבַר זֶה, אֲבָל
הַיּוֹם בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, שֶׁהַדּוֹר כָּל-כָּף פָּרוּץ
וְהַעֲרַב-רַב מִתְּפִשֵּׁט בֵּין נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעוֹשֶׂה
פְּרִצוֹת בְּקִדְשַׁת יִשְׂרָאֵל, עַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל
מְאֹד לְהִתְחַתֵּן בְּגִיל מְאֹד צָעִיר, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה
לְלַמַּד תּוֹרָה בְּטָהֳרָה, וְאִזּוֹ נַעֲשֶׂה עֲשִׂיר גְּדוֹל
בְּרוּחָנִיּוֹת. וְלִכֵּן אַתָּה צְרִיף לְהִזְהַר מְאֹד מְאֹד אֲף
שֶׁהִתְחַתַּנְתָּ, עַכְשָׁו זֶה הַזְּמַן לְקַחַת אֶת עֲצֻמָּךְ
בְּיָדֶיךָ וְלְלַמַּד תּוֹרָה, אַל תַּחֲשַׁב מֵאַחַר שֶׁהִתְחַתַּנְתָּי
אֲנִי כְּבָר יָכוֹל לְהוֹרִיד מִמֶּנִּי אֶת עַל הַתּוֹרָה, וְאַהֲיָה
עַכְשָׁו עָסוּק עִם אִשְׁתִּי, וּכְבָר אֶחָיָה אֶת חַיֵּי חֲלִין
כְּצִפּוֹר דְּרוֹר שֶׁמִּסְתּוֹבֶבֶת וְעוֹשֶׂה כָּל הָעוֹלָה עַל
רוּחָהּ, אַל תִּגִּיד דְּבַר כְּזֶה, כִּי זֶה יָבִיא לָךְ, רַחֲמָנָא
לְצַלָּן, עֲנִיּוֹת בְּרוּחָנִיּוֹת, וְעֲלֶיךָ לְנַצֵּל אֶת זְמַן
הַנְּשׂוּאִין שְׁלָךְ לְעֲשִׂירוֹת בְּרוּחָנִיּוֹת, כִּי דִּיקָא אִזּוֹ
אַחַר שֶׁהִתְחַתַּנְתָּ וְהַמְחִין שְׁלָךְ מַחִין נְקִיִּים, אֲזִי
תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְבָרַח אֶל בֵּית-הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל
בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְתִהְיֶה זֶהִיר מְאֹד מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל עָרֵב
וּבִקֵּר וְצָהֲרִים בְּמִנְיַן, וְכֵן תִּבְרַח אֶל בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ
לְלַמַּד תּוֹרָה בְּהִתְמַדָּה רַבָּה מְאֹד. וַיְמָה גַּם שֶׁתְּקַבֵּעַ
לְעֲצֻמָּךְ שְׁעוֹרִים בַּבַּיִת, כִּדִּי שְׂאִשְׁתָּךְ גַּם כֵּן תִּרְאֶה

שאתה לומד, ודעת לנכון, שצריכים לצרף גם את אשתו, את ההלכות ששיכות אליה ללמד אתה, ויש הלכות כגון: שבת וכשרות וטהרה שהיא צריכה לדעת, וכשתדבר ותלמד אתה, שניכם ביחד תהיו חברותא, וזה יהיה עשירות רוחנית שתזכו אחר החתונה. אבל למען השם יתברך ולמען תורתו הקדושה, אל תחשב בזה שאתה מתחתן שתוריד מעצמך את על התורה, אדרבה אם אתה רוצה לזכות לעשירות ברוחניות זה דיקא אחר החתונה, ואז תהיה לך עשירות בגשמיות, ולא יחסר לך שום דבר; כי רואים שרב בני-אדם ההולכים בטל וסובלים צרות ויסורים ומכאובים, זה בא להם, רק מהשעמום שמשעמם להם. וכשאין לאדם מה לעשות, אזי הוא מוצא חסרונות באשתו וכל מה שרק נכנס לו במחו העקם, הוא מוצא חסרונות באשתו, ועורך עליה בקרת, ואפלו הדבר הכי קטן שהיא אומרת ומדברת, הוא צריך לבקר, וזה טבע רע של בן-אדם גם ובטל מהתורה ועם הארץ, שמתנפל מדי פעם על אשתו, משפילה, מכניעה ומבזה אותה, והכל בא מחמת שעמום, כי אם היא הבית שלו בית של תורה, אזי היא נראת בית אחר לגמרי.

ד.

אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיְקָר! אִם אַתָּה רוֹצֵה לְזָכוֹת
 לְחַיֵּי "נְשׁוּאֵיִן מִצְלָחִים", תִּרְגֵּיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְהִיּוֹת
 וּתְרֹן בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ. וְעֲלֶיךָ לְדַעַת, שְׁתִּמֵּיד אֲשַׁתְּךָ
 צְרִיכָה לְהִיּוֹת צוֹדֵקָת, וְאִךָ שְׁקֻשָּׁה לָךְ מְאֹד לְקַבֵּל
 דְּבָרִים אֱלוֹ, כִּי סוּף כָּל סוּף אַתָּה בֶּן אָדָם, וְאַתָּה
 יוֹדֵעַ שְׁיֵשׁ דְּבָרִים שְׁאַתָּה צוֹדֵק וְהִיא אֵינָה צוֹדֵקָת,
 עִם כָּל זֹאת אִם אַתָּה רוֹצֵה לְחִיּוֹת חַיֵּי "נְשׁוּאֵיִן
 מִצְלָחִים", עֲלֶיךָ לְהִיּוֹת וּתְרֹן גְּדוֹל בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ,
 וְתִסְפִּים עִם הַכֹּל, וּבְנוֹדָאֵי זֶה לֹא מְדַבֵּר מֵעַנְיֵן
 הַלְכוֹת וְדִינִים וְקִיּוּם הַמְצוּוֹת, שְׁעַל דְּבָרִים כְּאֵלוֹ
 צְרִיכִים לְעַמֵּד חֲזָק וְלֹא לְזוּז כִּי הוּא זֶה, כִּי
 בְּהַלְכוֹת הַתּוֹרָה אָסוּר לְוַתֵּר מְאוּמָה, אֲבָל דְּבָרִים
 שֶׁל בִּינָה לְבִינָךְ וּדְבָרִים שֶׁל מַה בְּכַף וּדְבָרִים שֶׁל
 מְלִי דְעֵלְמָא אָסוּר לְהַתְעַקֵּשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֹּן,
 אֲלֹא תִמֵּיד לְוַתֵּר לְאַשְׁתּוֹ, וְאִזּוּ יִהְיֶה לָךְ חַיֵּי
 "נְשׁוּאֵיִן מִצְלָחִים", כְּגוֹן אִם הִיא רוֹצֵה סִפָּה
 בְּצָבֵעַ כְּחוֹל וְאַתָּה רוֹצֵה בְּצָבֵעַ זָהָב, אוֹ הִיא רוֹצֵה
 שְׁלֶחֶן וְרַהֲיִטִים כְּאֵלוֹ, וְאַתָּה רוֹצֵה שְׁלֶחֶן וְרַהֲיִטִים
 אַחֲרֵים תִּמֵּיד תּוֹתֵר, כִּי זֶה לֹא הָעַנְיָן וְהָעֶסֶק שֶׁלָּךְ,
 וְכֵן בְּעַנְיֵן קְנִיּוֹת תִּמֵּיד תִּהְיֶה וּתְרֹן, וְאִךָ שְׁאַתָּה

צוּעֵק שְׂאִין לָךְ, זְכוֹר תִּזְכֹּר מֶה שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
 הַקְדוּשִׁים (תְּמוּדָה טז.): תִּכְף-וּמָיִד כְּשֶׁאִין לְאָדָם
 בְּבֵית מֶה לְתֵת לְאִשְׁתּוֹ, אִשְׁתּוֹ צוּעֵקֶת וּמִתְפָּרֶצֶת,
 וְכִף מִתְחִילוֹת הַמְרִיבוֹת וְהַמְחַלּוֹקוֹת בְּבֵית, וְחֵס
 וְשָׁלוֹם, אִם לֹא תוֹפְסִים אֶת זֶה בְּזִמְן, אָז יְכוּל
 לְצֵאת מִזֶּה גְרוּשִׁין. וְחֵס וְחִלִּילָהּ, יְכוּלִים לְהִתְנַתֵּק
 אֶחָד מִהַשְּׁנַי, וְזֶה יְגַרֵם צָרוֹת גְּדוּלוֹת. וְלִכֵּן תִּזְכֹּר
 תָּמִיד מֶה שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: אִשָּׁה —
 כִּיּוֹן שְׂאִין לָהּ תְּבוּאָה בְּתוֹךְ בֵּיתָהּ מִיַּד צוּעֵקֶת.
 וְעָלֶיךָ לְזָכֹר אֶת זֶה תָּמִיד, כִּי אִם לֹא תִרְצֶה לְזָכֹר,
 וְתִהְיֶה חֲכָם בְּעֵינֶיךָ, לְבִסוּף תִּמְצָא אֶת עֲצָמְךָ
 בַּחוּץ. וְלִכֵּן, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיְקָר, אִם אַתָּה רוֹצֶה
 לְחִיוֹת חַיֵּי "נְשׂוֹאִין מִצְלָחִים", תִּהְיֶה וְתָרֵן בְּתוֹךְ
 בֵּיתְךָ, וְתִדַּע שֶׁהִיא תָּמִיד צוֹדֶקֶת. וְתָמִיד תִּתֵּן לָהּ
 יוֹתֵר מִמֶּה שְׂשֵׁשׁ לָךְ, כִּמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
 הַקְדוּשִׁים (חֲלִין פד:): לְעוֹלָם יֹאכַל אָדָם וַיִּשְׁתֶּה
 פָּחוֹת מִמֶּה שְׂשֵׁשׁ לוֹ, וַיִּלְבֹּשׁ וַיִּתְכַּסֶּה בְּמַה שְׂשֵׁשׁ
 לוֹ, וַיִּכְבֵּד אִשְׁתּוֹ וּבָנָיו יוֹתֵר מִמֶּה שְׂשֵׁשׁ לוֹ, הֵינּוּ
 אֲכִילָה וְשִׁתְיָה וְלְבוּשִׁים וְכְבוֹד יִתֵּן הַרְבֵּה יוֹתֵר
 לְאִשְׁתּוֹ מֵאֲשֶׁר הוּא נוֹתֵן לְעֲצָמוֹ, וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ
 שְׁנֵה לְמוֹד קָשָׁה מְאֹד לְקַבֵּל וּלְקַיֵּם, עִם כָּל זֹאת,
 אֵיעֲצֶךָ, בְּנֵי, וַיְהִי אֲלֵקִים עִמָּךְ, אִם אַתָּה רוֹצֶה

להצליח בחיי נשואיך תקבל את דברי אלו, ותהיה
 ותרון גדול בתוך ביתך, ואז תהיה בטוח שאשתך
 תרצה להשאיר אתך תמיד, כי היא רואה שבעלה
 נותן לה כל מה שהיא מבקשת. ובשביל זה אמרו
 חכמינו הקדושים (רות ובה, פרשה ב'), שאין קורת
 רוח לאשה אלא בבית בעלה; כי כשרואה שבעלה
 נותן לה כל מה שהיא צריכה, אז היא רוצה
 להדבק ולהשאיר עמו תמיד, וכבר אינה רוצה
 ללכת ממנו ולא לעזב אותו, אבל תכף ומיד
 בשעה שמבקשת משהו והבעל מקמץ ממנה,
 ומכל שכן משפילה ורוב אמה, אזי לאט לאט
 נכנסת בלבה שנאה נגד בעלה, ומתקררת האהבה,
 עד שיום אחד היא קמה ובורחת מהבית וחוזרת
 אל ההורים, ואז תצטרך הרבה יועצים ושדלנים
 שיעזרו לה להשיבה הביתה. ולכן היה פקח, ואל
 תריב עם אשתך, אלא תמיד תשתדל שהיא תהיה
 צודקת, ואם תלך בצורה כזו, תצליח מאוד מאוד
 בחיי נשואיך, ותהיה הכי מאשר בביתך.

ה.

תשתדל מאוד, אהובי, בני היקר, אף פעם לא

לצער את אשתך, ומכל שכן שאף פעם לא תדבר על ההורים שלך, ואף שיש לך חשבונות רבים עמָהֶם, שצָעֲרוּ אוֹתָךְ אוֹ שֶׁהֲצִיקוּ לְךָ עַל לֹא דָבָר, אוֹ שֶׁלֹּא קִיְמוּ אֶת הַבְּטָחָתָם וְלֹא נָתְנוּ לְךָ גְדוּנָה, אוֹ שֶׁהִפְרוּ אֶת דְּבָרֵיהֶם, אַתָּה רֹאה אֵף פֶּעַם לֹא לְדַבֵּר עַל הוֹרֵי אִשְׁתְּךָ, כִּי דָבָר זֶה מְאֹד כּוֹאֵב לְאִשָּׁה, כְּשֶׁמְדַבְּרִים עַל הוֹרֵיהָ, וְאִם תִּרְגֵּל אֶת עֲצָמָךְ תָּמִיד לְדוּם וְלִשְׁתַּק עַל כָּל הַחֲרוּפִים וְהַגְדוּפִים שֶׁהֵם מְנַת חֲלָקָךְ מִחֲמִיד וְחֲמוּתָךְ, אִז תִּרְאֶה אִיךָ אִשְׁתְּךָ בְּעֲצָמָה תִּעְזֹר לְךָ, וְהַהוֹרִים שְׁלָה לֹא יוּכְלוּ לְנַתֵּק אֶת הַקֶּשֶׁר בֵּינֵיכֶם. וְלִכֵּן תִּהְיֶה פְקֻחַ, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְשָׁמֹר עַל דְּבָר זֶה, כִּי בְּזֶה תִּלּוּי כָּל הַשְּׁלוֹם-בַּיִת — לֹא לְדַבֵּר אֵף פֶּעַם עַל חֲמִיד וְחֲמוּתָךְ בְּפָנֵי אִשְׁתְּךָ, וְאִפְלוּ שִׁישׁ לְךָ הִרְבֵּה טְעָנוֹת וּמְעָנוֹת עֲלֵיהֶם, אָסוּר אֵף פֶּעַם לְדַבֵּר בְּפָנֵי אִשְׁתְּךָ עַל הַהוֹרִים שְׁלָה, כִּי סוּף כָּל סוּף הִיא הַבַּת שְׁלָהֶם, וְזֶה כּוֹאֵב לָהּ. וְכָל הַחֲכָמִים בְּעֵינֵיהֶם, שֶׁלֹּא רָצוּ לְקַבֵּל דְּבָר זֶה, לְבִסוּף גִּתְגָּרְשׁוּ, וְלִכֵּן תִּהְיֶה פְקֻחַ, וְתִשְׁמַע לְעֲצָתִי, וְאִז יִהְיוּ לְךָ "נִשְׂוֹאִין מִצְלָחִים".

רְאֵה, אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיְקָר, לְהִיּוֹת תָּמִיד זָרִיז
 בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, כָּל מָה שְׁאַתָּה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת
 הֵן בְּבֵיתְךָ וְהֵן בַּחוּץ, תִּהְיֶה זָרִיז מְאֹד, כִּי הַזְרִיזוֹת
 מְבִיאָה אֶת הַהֲצֻלָּחָה בַּבַּיִת וּבַחוּץ. לְמַשָּׁל בַּבַּיִת,
 כָּל דְּבָר שְׁצָרִיכִים לְסַדֵּר אֵיזָה סֵדוּר אוֹ לְשֵׁלֵם
 אֵיזָה תְּשׁוּלֹם אוֹ לְנִקּוֹת, תִּשְׁתַּדֵּל לְתֵת יָד וְכַתֵּף,
 וְלַעֲשׂוֹת אֶת זֶה בַּזְרִיזוֹת הַכִּי גְדוּלָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה
 תִּרְאֶה אִיךָ הַבַּיִת שְׁלֶךְ יִהְיֶה הַכִּי מְסֻדָּר, כִּי בְּדֶרֶךְ
 כָּל לְאִשָּׁה מְאֹד קָשָׁה בַּבַּיִת, וּבְכַפָּרֵט כְּשֵׁיִשׁ לָהּ
 יְלָדִים, הֵם מְהַפְּכִים אֶת הַבַּיִת, וְהַבַּעַל בָּא הַבַּיִתָּה
 וְהוּא רַב עִם אִשְׁתּוֹ: לָמָּה פֹה לֹא מְסֻדָּר, וְלָמָּה פֹה
 לֹא נְקִי, וְלָמָּה אֵינְךָ הָעֲנִינִים בְּמִקּוּמָם, בְּמִקּוּם
 שֶׁתִּשְׁאַל 'לָמָּה', אִם אַתָּה רוֹצֶה "נְשׂוּאֵיִן
 מִצְלָחִים", תַּעֲשֶׂה זֹאת אַתָּה בְּעֶצְמְךָ בַּזְרִיזוֹת הַכִּי
 גְדוּלָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּרְאֶה אִיךָ שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר
 בְּתַכְלִית הַזְרִיזוֹת וּבְתַכְלִית הַמְהִירוֹת, כִּי מֵה
 שְׁגָבֵר יְכוּל לַעֲשׂוֹת בְּשָׁעָה אַחַת אִשָּׁה תַּעֲשֶׂה אֶת
 זֶה בְּשֵׁלֶשׁ שָׁעוֹת, וְזֶה לֹא בְּזִיוֹן לְאִשָּׁה, כִּי פְּשׁוּט
 לָהּ הוֹלֵךְ הַכֹּל קָשָׁה, כִּי הַיְלָדִים קוֹפְצִים לָהּ עַל
 הָרֹאשׁ, וְכֹל הָעֵל עָלֶיהָ וְלִכֵּן אַתָּה צָרִיךְ לְדוֹן אוֹתָהּ

לכף זכות, ואם תשתדל להיות זריז מאד בבית
 ולעזר ולתת כתר, אז תראה איך שתהיה מצלח
 בנשואיך, וכן ברוחניות, תמיד תשתדל לקום
 לתפלה מקדם, ותלך לבית-הכנסת ערב ובקר חק
 ולא יעבר כל ימי חייך, ובזה בעצמו שתהיה זהיר
 ללכת לבית-הכנסת להתפלל ערב ובקר, אשתך
 תסתכל עליך בצורה אחרת לגמרי, והיא מאד
 מאד תכבד אותך, ואף שבתחלה יכול להיות
 שהיא תמנע אותך מאיזו סבה שלא תהיה...
 "תשאיר אתי בבית" וכדומה כל מיני פתויים שיש,
 על מנת לא ללכת לבית-הכנסת, אם תהיה עקשן
 ולא תותר במשך הזמן החיים והערך שלך בעיני
 אשתך ישתנו לגמרי, כי היא תראה שאתה חי עם
 עקרונות ואתה לא מחסיר ערב ובקר מלהיות
 בבית-הכנסת, וכמו-כן ראה ללכת לבית-המדרש
 שתקבע לעצמך שעותים או יותר ללמד ביום, ואם
 תוכל יותר אשריך ואשרי חלקך, כי סוף כל סוף
 זה מה שישאר ממך, אבל אם תהיה טרוד
 בפרנסתך על-כל-פנים תגנב מהזמן שלך שעה או
 שעותים לבא לבית-המדרש ללמד תורה, וזה
 יוסיף את חנך בעיניך; לזאת, אהובי, בני היקר,
 אם אתה רוצה שיהיה לך "נשואין מצלחים"

תִּשְׁתַּדֵּל בְּכָל מִינֵי אַפְנֵים שְׁבַעֲוֹלָם לְמַסֵּר אֶת
 נַפְשְׁךָ בְּכָל יוֹם לְלֶכֶת אֶל בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְלִלְמַד
 תּוֹרָה בְּדֶרֶךְ שְׂקִבְלָנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל, לַעֲשׂוֹת לָךְ שְׁעוֹר
 בְּמִשְׁנָה לְלַמֵּד פָּרָק אַחַר פָּרָק בְּזִרְיוֹת, עַד שְׁתִּזְכֶּה
 לְסֵיִם מִסְכָּתָא, וְאֵז תִּתְחִיל עוֹד מִסְכָּתָא, כְּמוֹ-כֵן
 בַּש"ס תִּתְחִיל מִהִתְחִלַת בְּרָכוֹת, וְתִלְמַד דָּף אַחַר
 דָּף עַד שְׁתִּזְכֶּה לְסֵיִם אֶת כָּל הַמִּסְכָּתָא, וְתִתְחִיל
 שַׁבָּת, וְכֵן עֲרוּבִין עַד שְׁתִּזְכֶּה לְסֵיִם אֶת כָּל הַש"ס,
 וְכֵן בְּאַרְבָּעָה חֳלָקֵי שְׁלַחַן עָרוֹךְ תִּתְחִיל מִהִתְחִלַת
 אֲרַח חַיִּים, וְכִשְׁתִּסֵּים תִּתְחִיל אֶת הַיּוֹרָה דְעָה,
 וְכִשְׁתִּסֵּים תִּתְחִיל אֶת אֲבֵן הָעֶזֶר, וְכִשְׁתִּסֵּים תִּתְחִיל
 אֶת חֲשֵׁן הַמִּשְׁפָּט, וְאַחֲרֵי-כֵן תִּתְחִיל עוֹד פַּעַם.
 וְדַבֵּר זֶה תַעֲשֶׂה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, הֵן בְּקִיץ הֵן בַּחֲרֹף,
 הֵן בְּקוֹר וְהֵן בַּחֶם, שׁוֹם דָּבָר שְׁלֹא יִמָּנַע אוֹתָךְ
 מִבֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְאִם תַעֲשֶׂה כֵן, אֲזִי תִרְאֶה אֵיךְ
 שְׂיִהְיוּ לָךְ "נְשׂוֹאִין מִצְלָחִים", כִּי הָאִשָּׁה רוֹאָה
 אֵיךְ שְׁבַעֲלָה חַי עִם עֲקָרוֹן, אֲזִי הִיא מְכַבֶּדֶת מְאֹד
 אֶת בַּעֲלָהּ. וְלִכֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר לְצִיַּת
 אוֹתִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה לֹא תִתְחַרֵּט — לֹא בְּזֶה וְלֹא
 בְּבֵא; כִּי בְּאֵמַת הַזְרִיזוֹת הִיא מְדָה מְאֹד מְאֹד
 טוֹבָה, וְלִזְכוֹת לְזֶה הוּא דִיקָא עַל-יְדֵי רַבּוּי תְּפִלָּה,
 שְׂיִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ הַרְבֵּה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-

הוא לבקש מהקדוש-ברוך-הוא כל מה שצריכים
 בין ברוחני ובין בגשמי, דבר גדול ודבר קטן
 לבקש מהקדוש-ברוך-הוא, ואף שבהתחלה יהיה
 נדמה לה כאלו אף אחד לא שומע אותה, וכאלו
 אתה מדבר אל הקיר, וכאלו אין צריכים אותה,
 באמת הכל דמיון, כי אין שום מציאות בלעדי
 הקדוש-ברוך-הוא כלל, ודבר זה אין יכולים
 להסביר, כי אמונה ברוחה ומזככת אין יכולים
 להסביר לשני, כי אחד רואה ואחד לא רואה,
 אחד העינים שלו פקוחות, ורואה רק את הקדוש-
 ברוך-הוא, והשני העינים שלו סתומות, ואינו
 רואה כלום, רק גשמיות ורק טבע, ואם אתה
 מדבר אתו ומעורר אותו על תפלה והתבודדות,
 ששיח ויספר את כל אשר עם לבבו אליו יתברך,
 הוא מסתכל עליך כאלו נפלת מהירח, או כאלו
 מי יודע מה אתה רוצה ממנו, אבל באמת
 המאמין האמתי, אשר מאמין שאין שום מציאות
 בלעדיו יתברך כלל, ובכל תנועה ותנועה שם
 אלופו של עולם, והוא יתברך נמצא, ובלעדיו אין
 שום נמצא, והוא מדבר אל הקדוש-ברוך-הוא,
 וכל מה שחסר לו הוא מבקש רק מהקדוש-ברוך-
 הוא, ולכן תבקש הרבה את הקדוש-ברוך-הוא,

וְתִהְיֶה זְרִיז עַל כָּל דְּבַר שֶׁאַתָּה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת בֵּין
 בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְאַף פַּעַם אַל תִּפְּל
 בְּיָאוֹשׁ וּבְמִרְרוֹת וּבְמָרָה שְׁחוֹרָה, כִּי הַרְבֵּה הַרְבֵּה
 דְּבָרִים מְחַכִּים לָךְ בְּחַיִּים, וְאַיִנְךָ יוֹדֵעַ מַה מְחַכֶּה
 עָלֶיךָ. וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוּלָם
 לְהִתְחַזֵּק, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה,
 וּלְחִזְק גַּם אֶת אַחֲרִים וּלְשַׂמַּח אֶת אַחֲרִים, וְאַל
 תוֹלִיךְ שׁוֹם שְׂנֵאָה עַל שׁוֹם בַּר יִשְׂרָאֵל, וְכֵן תִּרְגִּיל
 אֶת עֲצָמְךָ בְּקִבְיָעוֹת לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ כָּל מַה שֶׁאַתָּה צָרִיךְ, וְעַל-יַד־זֶה
 דִּיקָא יִהְיֶה לָךְ "נְשׂוּאֵיִן מִצְלָחִים", אִם תִּהְיֶה וּתְרַן
 עַל כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְאִם תִּצִּית אוֹתִי, אִז
 תִּרְאֶה אֵיךְ שֶׁיִּהְיֶה לָךְ "נְשׂוּאֵיִן מִצְלָחִים".

.ז.

בְּתֵי הַיְקָרָה! עָלֶיךָ לְדַעַת, אִם אַתָּה רוֹצֶה
 שֶׁיִּהְיֶה לָךְ "נְשׂוּאֵיִן מִצְלָחִים", עָלֶיךָ לְהִיּוֹת
 וּתְרַנִּית בְּחַיִּיךָ, וְאַתָּה צָרִיכָה לְכַבֵּד אֶת בַּעֲלֶיךָ; כִּי
 בְּדַרְךָ כָּלֵל בַּעַל וְגִבֹּר הוּא גְאוּתָן, וְצָרִיךְ אֶת
 הַכְּבוֹד, וְאִם אֵין נוֹתְנִים לוֹ אֶת הַכְּבוֹד שֶׁהוּא
 רוֹצֶה, אִזִּי נִכְנָס בְּפִאֲנִיקָה וּבְכַעַס וּבְעֲצָבִים, וְעַל

מי הוא יוציא אות זה אם לא עליך? ! ועל-כן תהיי
 ותרגנית, ובזה שתהיי ותרגנית, יהיה לך שלום-בית
 נפלא עד מאד, ואף שאני יודע שזה מאד קשה,
 כי סוף כל סוף גם את עובדת וקשה לך בבית עם
 הילדים, קשה לך עם משק הבית, וקשה לך
 להתמודד בחיים עם הרבה דברים, עם כל זאת
 ראי לכבד וליקר מאד את בעלך, כי בזה שאת
 תכבדי ותיקרי את בעלך, תפנס בו אהבה אליך
 והבנה הדדית, והוא יוכל להבין אותך, אבל אם
 את תתפרצי עליו ותצעקי עליו, "כמים פנים אל
 פנים", גם הוא יצעק עליך ויתפרץ עליך; ולכן,
 בתי היקרה, אם את רוצה שיהיה לך שלום-בית
 אמתי ו"נשואין מצלחים", הרי ותרגנית בתוך
 ביתך, וכל מה שבעלך אומר תגידי בן, ואף
 שנראים לך דברים הפך המציאות, לא פדאי לך
 להפנס עמו בוכוחים, ואם יש לך בעל רע ובליעל
 שצועק ומתפרץ עליך, בכל פעם שהוא עושה
 זאת תצאי לחוץ, ותדברי אל הקדוש-ברוך-הוא,
 ותבקשי ממנו שיחוס וירחם עליך, ואז תראי איך
 שזה יפעל, והוא ישתנה לגמרי, אבל אף פעם אל
 תעני לו בחזרה, כי לא פדאי לשבור את הבית
 בשביל זה.

ח.

בתי היקרה! אם את רוצה "נשואין מצלחים", תשתדלי תמיד שהבית יהיה מסדר, ומה שאת צריכה תשתדלי לבקש ממנו יתברך, וכן תבקשי מבעלך בעדינות, ואם את רואה שאין לו כסף, והוא בלחץ, תשתדלי לא להלחין אותו, אלא לחזק ולעודד ולשמח אותו, שעל-ידי-זה יתרחב לו הדעת והמח, והוא ישיג לך כל מה שאת צריכה, כי אם האשה עוזרת לבעלה, אז הבעל עוזר לאשתו, כי זה הולך דו סתרי, הינו זה לעמת זה, אם האשה באה לקראת בעלה, אזי הבעל בא לקראתה, וכך זוכים ל"נשואין מצלחים", ואם אחד נכנס בתוך השני ראש בראש בעקשנות ובכעס ובמריבות, אז שניהם מפסידים, ועקר ההפסד זה הילדים; כי כשהבעל והאשה רבים, מי סובל? הילדים, כי הם מסתכלים איך האבא והאמא רבים ומתקוטטים ומקללים, חס ושלום, אחד את השני, ומכל שכן וכל שכן לומדים את מדת הגויים להגביה ידים, רחמנא לישזבן, ונותנים מכות, וזה עוין בל יכפר, כי הקדוש-ברוך-הוא אינו מוחל על דבר כזה,

כְּשֶׁאֶחָד מִגְּבִיּה יָד עַל הַשְּׂנִי, אוֹ הָאִשָּׁה עַל בַּעְלָהּ
אוֹ הַבַּעַל עַל הָאִשָּׁה, כִּי זֶה דְבָר מְאֹד מְאֹד חָמוּר
אֲצִלוֹ יִתְבָּרֵךְ. וּבְכָל־אֶמְרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
(סִנְהֶדְרִין נח): הַמְּגַבִּיּה יָדוֹ עַל חֲבֵרוֹ אֶף-עַל-פִּי
שֶׁלֹּא הִכָּהוּ גִקְרָא רָשָׁע; וּמִכָּל שֶׁכֵּן וְקַל וְחֹמֶר
שֶׁהַבַּעַל מִגְּבִיּה אֶת הַיָּד עַל אִשְׁתּוֹ אוֹ הָאִשָּׁה
מִגְּבִיּההּ אֶת יָדָהּ עַל בַּעְלָהּ, אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר
אֶת גְּדֹל הָעוֹן הַזֶּה, כִּי אִישׁ וְאִשָּׁה שֹׁכְנִים שׁוֹרָה
בֵּינֵיהֶם, וְתִכְףּ-וּמָיִד כְּשֵׁישׁ מְרִיבוֹת אוֹ וּפּוֹחִים
בֵּינֵיהֶם, אִזּוֹ הֵם מְסַלְּקִים אֶת הַשְּׂכִינָה, וּמִכָּל שֶׁכֵּן
כְּשֶׁמִּגְּבִיּהִים יָד בְּיַד אֵין מְסַלְּקִים אֶת הַשְּׂכִינָה
מִהַבַּיִת, וּכְשֶׁאֵין הַשְּׂכִינָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, אִזּוֹ רַחֲמָנָא
לְצַלֵּן, כָּל הַקְּלָלוֹת בְּתוֹךְ הַבַּיִת. וּבְשֶׁבִיל זֶה
צָרִיכִים לְהִזָּהֵר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַכּוֹת אֶחָד אֶת
הַשְּׂנִי, וְלֹא לְזַלְזֹל זֶה בְּזֶה, וְלֹא לְהַשְׁפִּיל אֶת
זוֹלָתוֹ, וְאִם תִּתְנַהֲגִי בְּצוּרָה כְּזוֹ, אִזּוֹ תִּרְאִי אֵיךְ
שִׁיְהִי לָךְ בַּעַל טוֹב שְׂיֵאָהֵב אוֹתָךְ, וְיִהְיֶה שׁוֹרָה
רַק הַטּוֹב בַּבַּיִת; כִּי בְּאֵמַת הַנְּשׂוּאֵיִן הֵכִי יָפִים
בְּחַיִּים הֵם כְּשֵׁישׁ אֶהְבָּה וְהִבְנָה הַדְּדִית, וְאֶחָד
רוֹצֵה לְעֹזֵר לְשְׂנִי, וְלֹא שֶׁכָּל אֶחָד רוֹצֵה לְפַגַּע
בְּשְׂנִי, וְלַעֲשׂוֹת דְּוָקָא, וְלְהִיּוֹת רָשָׁע וְרוֹצֵחַ, רַחֲמָנָא
לְצַלֵּן.

נְשׂוֹאִין מְצַלְחִים

דיט

וְלָכֵן רְאִי, בְּתֵי הַיְקָרָה, לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי
אָפְנִים שְׁבַע עוֹלָם לֹא לְהִתְמוּטֵט, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, וְלֹא
לְפַל בִּיאֹוֶשׁ וּבְעֵצָבוֹת וּבְמַרְירוֹת, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, אֲלֵא
בְּעֵת שַׁבָּת כְּשֶׁתְּדַלִּיקִי אֶת הַנֵּרוֹת, אֲזִי תִבְקָשִׁי מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרֵךְ כָּל מֵה שְׁאַתְּ צְרִיכָה, כִּי אֲזִי הוּא עֵת רְצוֹן
גָּדוֹל בַּשָּׁמַיִם לְאִשָּׁה, וְאִם הָיִו הַנָּשִׁים יוֹדְעוֹת אֵיזֶה
עֵת רְצוֹן הוּא בַּשָּׁמַיִם בְּשָׁעָה שְׁמַדְלִיקוֹת אֶת
הַנֵּרוֹת לְכַבוֹד שַׁבָּת, שְׂיִכּוֹלָה הָאִשָּׁה אֲזִי לְפַעַל אֲצֵל
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל מֵה שֶׁהִיא צְרִיכָה, אֲזִי תִמְיֵד
הִיָּתָה עוֹמֶדֶת לְפָנַי הַנֵּרוֹת זְמַן רַב וּמִתְפַּלֵּלָת עַל
כָּל דָּבָר, וְאִם תִּתְנַהֲגִי כִּף בְּכָל עָרֵב שַׁבָּת לְשַׁפֵּף
אֶת לִבֶּךָ לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, וּלְסַפֵּר לוֹ אֶת כָּל מֵה
שְׁאַתָּה צְרִיכָה, אֲזִי תִרְאִי שְׂתּוֹכְלִי לְשָׁנוֹת אֶת
הַטָּבַע, וְלִרְאוֹת גָּסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא.

.ט

בְּנֵי וּבָנוֹתֵי הַיְקָרִים! אִם אַתֶּם רוֹצִים שְׂיִהְיוּ
לְכֶם "נְשׂוֹאִין מְצַלְחִים", עֲלֵיכֶם לְמַסֵּר אֶת גַּפְשְׁכֶם
עַל שְׁלוֹם-בֵּית, וְאַף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה מְאֹד קָשָׁה,
כִּי לְפַעֲמִים הַבַּעַל הוּא עֲצָבָנִי וְכַעֲסָן וְרָשָׁע

שְׂמִגְבִּיָּה יָדִים, אוּ לְהַפִּךְ הָאִשָּׁה עֲצָבָנִית וְכַעֲסָנִית
 וּמִגְבִּיָּהָ יָדִים, וּמִשְׁלִיכָה דְבָרִים, עִם כָּל זֹאת אִם
 אַתֶּם רוֹצִים שְׂיִהְיוּ לָכֶם "נְשׂוֹאִין מִצְלָחִים",
 עֲלֵיכֶם לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוֹלָם לְהַשְׁלִים
 בֵּינֵיכֶם, וְלָדַעַת שְׂשֻׁנֵיכֶם שְׂתַפִּים, הֵן לְטוֹב וְהֵן
 לְרַע, חֶסֶד וְשָׁלוֹם, אָסוּר לְזַרֵּק אֶת הָאִשָּׁמָה אַחַד עַל
 הַשְּׁנִי, כְּאֵלוֹ אֶת אִשָּׁמָה בְּכָל הַצָּרוֹת אוּ אֶתָּה אִשָּׁם
 בְּכָל הַצָּרוֹת שְׂיִשׁ בְּבֵית, אִין דְּבַר כְּזֶה — שְׂנֵיכֶם
 שְׂתַפִּים, אִם יֵשׁ טוֹב אָסוּר לְקַחַת אֶת הַטוֹב
 לְעֲצָמוֹ, שְׂהַבְעֵל הוּא הַמְצָלָח וְהוּא הָעוֹשֶׂה, אִין
 דְּבַר כְּזֶה, אִשְׁתּוֹ גַּם-כֵּן שְׂתַפֶּה בְּזֶה, וְכֵן הַדְּבַר
 הָאִשָּׁה אִינָה יְכוּלָה לְזַקֵּף אֶת הַטוֹב לְצַדָּה שְׂהַכֵּל
 בְּגִלְתָּהּ, וְהַבְעֵל אִינָנוּ שְׂתַפֵּף בְּזֶה, אִין דְּבַר כְּזֶה,
 שְׂנֵיכֶם שְׂתַפִּים — הֵן לְטוֹב וְהֵן לְרַע, חֶסֶד וְשָׁלוֹם,
 כְּשִׂישׁ אִיזוֹ צָרָה אוּ אִיזָה עֲנִי אוּ מַחְלָה, הַשֵּׁם
 יִשְׁמַר, עֲלֵיכֶם לָדַעַת, שְׂשֻׁנֵיכֶם שְׂתַפִּים בְּדַבָּר, אוּ
 כְּשִׂישׁ אִיזוֹ צָרָה בְּתוֹף הַבֵּית, (שְׂלֹא גִדַע מְצָרוֹת),
 אָסוּר לְהַשְׁלִיךְ אֶת הָאִשָּׁמָה אַחַד עַל הַשְּׁנִי, אִלָּא
 שְׂנֵיכֶם תְּתַחֲזְקוּ בְּיַחַד, וְאַחַד יַעֲוֹדֵד אֶת הַשְּׁנִי,
 וְתַמִּיד תַּכְנִיסוּ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹף הַבֵּית,
 וְתַמִּיד תְּדַבְּרוּ רַק מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂבִנְדָּאֵי
 לֹא יַעֲזוּב אוּתְנוּ, וְשְׂנֵיכֶם תְּהִיוּ רְגִילִים לְנִסְעֵ אֶל

הַמְקוֹמוֹת הַקְּדוֹשִׁים, אֶל קַבְרֵי צַדִּיקִים קְדוֹשִׁים,
אֶל אַבוֹת הָעוֹלָם בְּחִבְרוֹן, וְאֶל רְחֵל אִמֵּנוּ וְאֶל
הַתְּנָאִים וְאִמּוֹרָאִים וְלִכְּל הַצַּדִּיקִים וְהַמְקַבְּלִים
וְלִבְקֵשׁ רַחֲמִים, כִּי הַתְּפִלוֹת שֶׁהַבַּעַל וְהָאִשָּׁה
מְתַפְּלִים בְּמְקוֹמוֹת הַקְּדוֹשִׁים מְקַבְּלוֹת מְאֹד
בְּשָׂמִים, כִּי שֵׁם בְּמָקוֹם קַבְרֵיהֶם הַקְּדוֹשִׁים, יֵשׁ
אֲוִיר הַנֶּחַח וְהַזָּךְ, כִּי הַגּוֹף שֶׁלָּהֶם נִטְמָן שָׁם, וְכִשְׁבָּא
אָדָם וּמְתַפְּלֵל אֶצְלָם, אָז הֵם מוֹשְׁכִים לְמַטָּה אֶת
הַנְּשָׁמָה אֶל הַגּוֹף, וְעַל-יְדֵי-זֶה יְכוּלִים לְפַעַל שָׁם
הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת; וְעַל-כֵּן אִם אַתֶּם רוֹצִים "נְשׁוּאֵין
מִצְלָחִים", תִּרְגְּלוּ אֶת עֲצַמְכֶם לְנִסְעַ אֶל הַמְקוֹמוֹת
הַקְּדוֹשִׁים וְלִקְבְּרֵי צַדִּיקִים, וְלִבְקֵשׁ יַחַד שְׂיֵהִיָּה
לָכֶם טוֹב בְּחַיִּים, וְשִׁתְּהִיוּ מִצְלָחִים, וְאֵל תִּסְתַּכְּלוּ
עַל אֵף אֶחָד שֶׁמְתַלּוֹצֵץ מִזֶּה, מֵה יֵשׁ לָכֶם עִם
אַחֵרִים? ! אֵף אֶחָד אֵינוֹ רוֹצֵה אֶת הַטוֹב מִכֶּם, אֵף
אֶחָד אֵינוֹ מְעַנֵּין בָּכֶם, עֲלֵיכֶם לְדַאֵג בְּשִׁבִיל
עֲצַמְכֶם. וְעַקֵּר הַדְּאָגָה רַק לְבֹא אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, וְלִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מֵה שֶׁאַתֶּם צְרִיכִים.
וְאִם הֵייתֶם יוֹדְעִים מֵה תְּפִלָּה פּוֹעֶלֶת, אֲזִי תָמִיד
הֵייתֶם נוֹסְעִים שְׁנִיכֶם אֶל קַבְרֵי צַדִּיקִים, וְעוֹשִׂים
לְעֲצַמְכֶם רְגִילוֹת בְּכָל עָרֵב רֵאשׁ חֹדֶשׁ, עַל-כָּל-
פְּנִים פַּעַם בְּחֹדֶשׁ לְנִסְעַ אֶל קַבְרֵי צַדִּיקִים, וְלִבְקֵשׁ

מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שִׁיְהִי לָכֶם יְלָדִים בְּרִיאִים,
 וְשֵׁלָא יַחְסֹר לָהֶם שׁוּם דְּבָר, וְשִׁיְהִי מִשְׁפִּילִים
 בְּתוֹרָה וּבְחֻמְתָּהּ. כִּי, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, עוֹבֵר
 עֲכָשׁוּ עַל בְּנֵי-אָדָם כָּל-כָּף הַרְבֵּה צָרוֹת וַיְסוּרִים,
 רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, נוֹלָדִים יְלָדִים בְּעַלְי מוֹמִין רַחֲמָנָא
 לִישׁוּבָן, וְסוּבְלִים כָּל מִינֵי סָבֵל, עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת
 וְחוּבוֹת וְצָרוֹת, אָבֵל אִם מְרַגְלִים אֶת עֲצָמָם
 לְהַקְדִּים תְּפִלָּה לְצָרָה, עַל-יְדֵי-זֶה מִתְבַּטְּלֵת הַצָּרָה
 לְגַמְרֵי. וְעַל-כֵּן, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, אִם אַתֶּם
 רוֹצִים לְזָכוֹת לְ"נְשׂוּאֵיִן מִצְלָחִים", אַל תְּסַתְּפְלוּ
 עַל אֶף אֶחָד, רַק תִּשְׁתַּדְּלוּ שֶׁבְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם יִהְיֶה
 תְּמִיד שְׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחוּ דְרַכְכֶם
 כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם, וְאִם תִּצְיִתּוּ אוֹתֵי בְּכָל זֶה שְׂאֲנִי
 מִבְּקֶשׁ אֶתְכֶם, אִזּוּ יִהְיֶה לָכֶם "נְשׂוּאֵיִן מִצְלָחִים" כָּל
 יְמֵי חַיֵּיכֶם, וְתִלְדוּ בָּנִים וּבְנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים, וְיִהְיֶה
 מְאֹד מִצְלָחִים, כִּי הַיְלָדִים מְסַתְּפְלִים עַל הוֹרֵיהֶם,
 וְכִפִּי שֶׁהַהוֹרִים מִתְנַהֲגִים כְּף הַיְלָדִים מִתְנַהֲגִים, כִּי
 הַיְלָדִים אוֹהֲבִים לְחַקוֹת אֶת הוֹרֵיהֶם, וְלִכֵּן כְּפִי
 שְׂאֲתֶם תִּתְנַהֲגוּ, כְּף יְלָדֵיכֶם יִתְנַהֲגוּ, וְעַל-כֵּן תִּרְאוּ
 שְׂנֵיכֶם לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, וְתִקְבְּלוּ עַל עֲצָמְכֶם
 לְהִתְנַהֵג עַל-פִּי הַתּוֹרָה, וְאַל תְּזוּזוּ מִהַשְּׁלֵטָן עָרוּךְ,
 הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה, וְזָכָה

נְשׂוּאֵין מִצְלָחִים רכג

אוֹתָנוּ עִם שְׁלַחַן עָרוּף, וַיהוּדֵי אָסוּר לוֹ לְזוּז פִּי
הוּא זֶה מִהַשְׁלַחַן עָרוּף, וְכָל מָה שֶׁקָּשָׁה לָכֶם, אוֹ
שֵׁשׁ לָכֶם אֵיזָה סָפֵק, תִּלְכוּ אֶל רַב יִרָא שָׁמַיִם
לְשָׂאֵל אוֹתוֹ אֵיךְ לְהִתְנַהֵג, פִּי אֵין הָעוֹלָם הַפְּקָר
כָּלֵל, וּמִכָּל שֶׁכֵּן אַתָּה, בְּתִי, תִשְׁתַּדְּלִי לְלַמֵּד אֶת
הַהֲלָכוֹת שֶׁשִּׁיכוֹת אֵלַיךְ וְטָהָרֵת הַמְשֻׁפָּחָה,
וְתִשְׁמְרֵי עַל עֲצֻמְךָ מְאֹד מְאֹד, פִּי זֶה עוֹן חָמוּר,
אָסוּר כָּרַת, אִם אֵין לוֹמְדִים אֶת הַהֲלָכוֹת, אָז
נִכְשָׁלִים בְּאָסוּר כָּרַת הַחָמוּר מְאֹד מְאֹד, וְאַחֲר־כֵּן
הֵילְדִים סוֹבְלִים מְזֵה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְעַל-כֵּן
תִּלְכִי אֶל שַׁעוֹר שְׁלוֹמְדִים שָׁם עֲנִינֵי טָהָרֵת
הַמְשֻׁפָּחָה, אֲשֶׁר מְאֹד מְאֹד נָחוּץ לְכָל אִשָּׁה לְדַעַת
אֶת הַהֲלָכוֹת עַל בּוֹרֵין, וְזוֹכְרֵי זֹאת, שְׁלַעַם יִשְׂרָאֵל
יֵשׁ תּוֹרָה, תְּהִלָּה לָאֵל, אֵינְנוּ גּוֹיִם, וְלֹא כְּגוֹיֵי
הָאָרְצוֹת וְאֲמוֹת הָעוֹלָם אֲנַחְנוּ מִתְנַהֲגִים, רַק כְּפִי
מָה שֶׁצִּוְּנוּ הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְאֲנַחְנוּ מוֹכְנִים
לְמָסוֹר אֶת נַפְשֵׁנוּ בְּשִׁבִיל כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְלִכֵּן
רְאֵי לְלַמֵּד אֶת הַהֲלָכוֹת, וְכֵן בְּעֲנִין פִּשְׁרוֹת וּבְעֲנִין
שֶׁבֶת, כָּל אֵלוֹ הַהֲלָכוֹת מְאֹד מְאֹד נְחוּצוֹת לְאִשָּׁה
בְּבֵית. וְאִם בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, תִּצְיָתוּ אוֹתִי בְּכָל
זֶה, אָז אֲנִי מִבְּטִיחַ לָכֶם, שֶׁיְהִיוּ לָכֶם "נְשׂוּאֵין
מִצְלָחִים" כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם, וְתִרְאוּ בְּנִים חַיִּים

רכד

נְשׂוּאֵיז מְצַלְחִים

וְקִיָּמִים, וְתִזְכּוּ לְרֹאוֹת בְּנִים לְבְנֵיכֶם, וְהִשְׁרֵשְׁתָּ
תְּמִשָּׁךְ עַד עוֹלָם.

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!